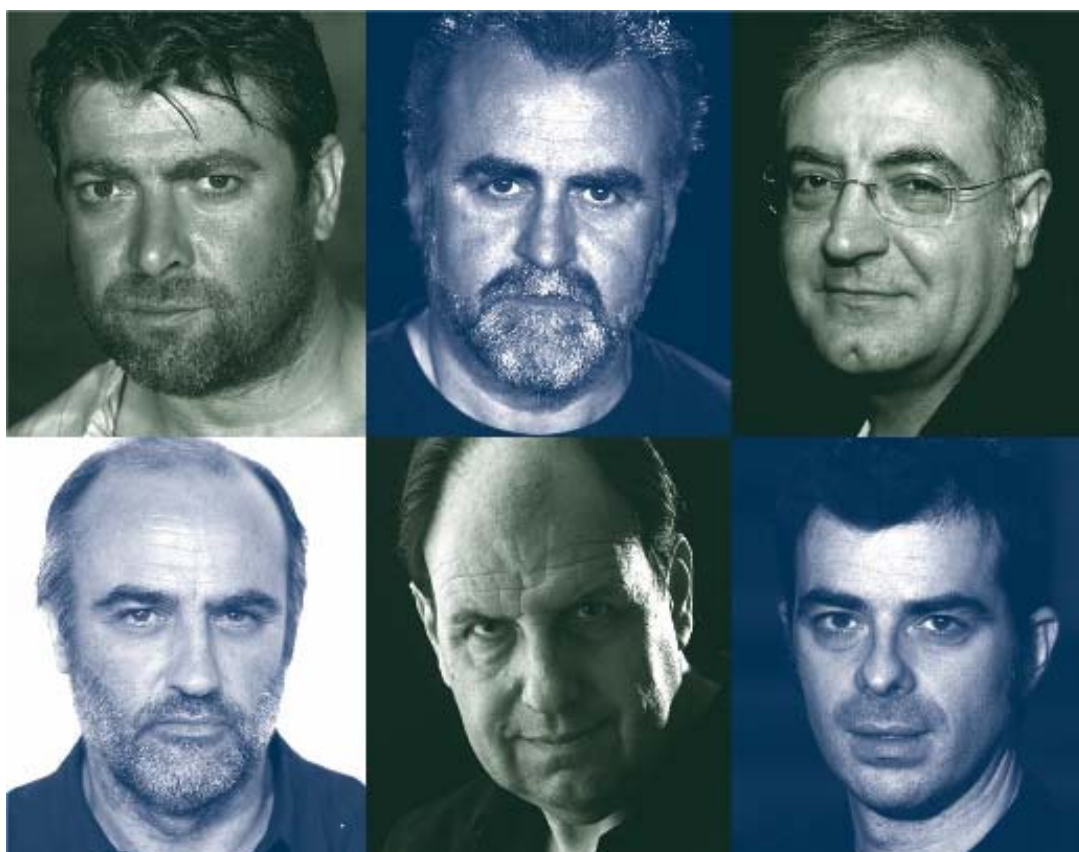

 teatre lliure

La nit just abans dels boscos

de **bernard-marie koltés**
direcció **àlex rigola**

Teatre Lliure: Montjuïc / Sala Fabià Puigserver del 13 al 23 de setembre

La nit just abans dels boscos

de **Bernard-Marie Koltés**

direcció **Àlex Rigola**

traducció del francès	Sergi Belbel
espai escènic	Àlex Rigola i Pau Carrió
il·luminació	Maria Domènech (a.a.i.)
vestuari	Berta Riera
disseny de so	Igor Pinto
música	Eugeni Roig

intèrprets

Pere Arquillué, Andreu Benito, Jordi Bosch, Francesc Orella, Josep Mª Pou, David Selvas

ajudant de direcció **Pau Carrió**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure i Festival de Tardor de Catalunya Temporada Alta**

durada de l'espectacle: **1h 15' sense pausa**

una veu en la nit

El 1977, Bernard-Marie Koltès viu amb diners prestats i dorm al conservatori d'Estrasburg. Dubta de la seva capacitat com a escriptor; dubta també entre el teatre i la novel·la. La balança es decanta cap a l'escena quan Bruno Boëglin li estrena Sallinger a Lió. Aquest mateix any, escriu el monòleg *La nuit just avant les fôrets* pel seu amic l'actor Yves Ferry, a qui dirigeix a l'*Off* d'Avinyó. El protagonista, la veu de *La nuit*, és un emigrant perdut a qualsevol ciutat; un estranger essencial que, com en Jerry de la Història del Zoo, d'Albee, necessita desesperadament parlar i ser escoltat; parlar per seguir sent; parlar per passar la nit; parlar amb algú, apropar-se a un semblant i tocar-lo amb les seves paraules, amb el seu crit: la força del text radica en l'extrema intensitat d'aquest desig. També en aquest text veiem el més essencial de Koltès, sencer i a borbollons, per primer cop. Chéreau va escriure: "L'acció és la paraula, una paraula activa i esqueixada, repleta de fissures; una paraula que deixa d'ocultar la por i aborda de front, com a arma d'agressió i defensa, els pensaments secrets que no ens atrevim a reconèixer".

A la nit de l'estrena tan sols hi ha sis persones a la sala de la Place Crillon, però el monòleg crida l'atenció d'alguns crítics, com Gilles Sandier i JeanJacques Lerrand i, sobretot, de l'actor i director Roger Blin, que fa arribar el manuscrit de *La nuit* a Jean-Luc Boutté i a Richard Fontana, els quals ho portaran a París – dirigit per Boutté, interpretat per Fontana – i ho presentaran, el 81, al Petit Odéon.

Àlex Rigola ha escollit *La nit just abans dels boscos* amb la traducció primera de Belbel, per a reinaugar el Teatre Municipal de Girona. "Només busco - ha dit - presentar l'espai amb un text més actual que mai, i que aquest espai el trepitgin els actors. Grans actors, primeres espases, que s'alternaran (interpretant, no "llegint") en el dibuix del personatge. Un personatge que no té edat: visc al Raval i cada dia, o més ben dit, cada nit em topo amb homes com ell; emigrants desesperats, joves de vint o de cinquanta anys, que arriben per buscar-se la vida en una ciutat hostil".

marcos ordóñez

extracte del text escrit en ocasió de l'estrena de l'espectacle al Festival Temporada Alta 2006 – Festival de Tardor de Catalunya

bernard-marie koltès

(Metz 1948 – Paris 1989)

Dramaturg, escriptor i director teatral francès. Va nèixer a Metz en el si d'una família burgesa el 1948 i fou educat per jesuïtes al Saint-Clément. Durant alguns anys va cursar classes de piano i orgue i algunes setmanes de periodisme.

Tot i així, Bernard-Marie Koltès no descobreix realment el teatre fins als 20 anys quan assisteix a una representació de *Medea* interpretada per Maria Casares fet que li produeix un shock. És aleshores quan comença a escriure teatre i funda la companyia *Théâtre du Quai* a l'escola del Centre Dramàtic de l'Est d'Estrasburg. Per aquest companyia escriu *Les amargors* (1970), *La marxa*, *El judici borratxo* (1971) i *Narracions mortes* (1973) que ell mateix dirigeix. Després d'un viatge a la Unió Soviètica el 1973 escriu la novel·la *La fugida a cavall molt lluny a la ciutat* i més endavant *El dia dels homicidis a la història de Hamlet*.

El 1976 escriu *La nit just abans dels boscos* que ell mateix dirigirà el 1977, una obra que es presenta al Festival *Off* d'Avinyó. La força d'aquest soliloqui marca la renovació del teatre contemporani francès: Koltès fabrica un llenguatge nou, entre allò enigmàtic i allò íntim, entre allò escrit i allò parlat. El 1977 escriu *Combat de negres i gossos*, una de les seves obres més reconegudes, que té com a escenari les obres que fa una empresa estrangera en plena selva d'un país africà. Aquesta obra, que va ser dirigida per Patrice Chéreau el 1983, va treure a Koltès de l'anonimat. Patrice Chéreau reconeix immediatament la originalitat de l'autor i porta a escena successivament *Combat de negres i gossos* (1983), *Quai Oest* (1986), *En la soledat dels camps de cotó* (1987), *Retorn al desert* (1988). *Roberto Zucco*, representada després de la mort de Koltès provoca fortes reaccions. L'obra de Koltès es torna un clàssic del repertori contemporani i el públic, perplex vers la complexitat del seu llenguatge se sent fascinat per la seva audàcia. Koltès obre els camps de joc del teatre: uneix noves estructures dramàtiques a una llengua poètica clàssica creant així una ressonància de metàfores decisives.

Bernard-Marie Koltès va morir de sida l'any 89 amb 41 anys. És aleshores quan Koltès comença a ser realment conegut com a dramaturg, tant a França com a l'estranger i esdevé un clàssic francès contemporani i un dels autors més traduïts i representats. Al febrer de 2007 amb *Retorn al desert*, Koltès entra al repertori de la Comédie Française.

Obres de teatre de Bernard-Marie Koltès:

Les Amertumes (1970)

La Marche (1970)

Procès Ivre (1971)

L'Héritage (1972)

Des voix sourdes (1973)

Sallinger (1977)

La Nuit juste avant les forêts (1977)

Combat de nègre et de chiens (1979)

Quai Ouest (1985)

Dans la solitude des champs de coton (1985)

Tabataba (1986)

Retour au désert (1988)

Roberto Zucco (1988)

àlex rigola

Barcelona, 1969

Director d'escena. És director del Teatre Lliure des del 2003.

Direccions d'escena i adaptacions

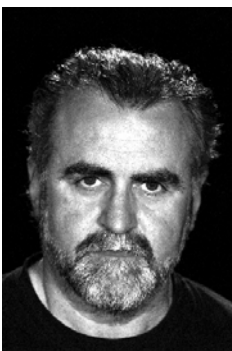
- 2007** **2666**, de Roberto Bolaño. Teatre Lliure- Barcelona Grec Festival 2007.
L'holandès errant, de R. Wagner. Gran Teatre del Liceu.
- 2006** **La nit just abans dels boscos**, de B-M. Koltès. Temporada Alta.
Arbusht, de Paco Zarzoso. Teatre Lliure- Barcelona Grec Festival 2006.
Largo viaje hacia la noche, d'Eugene O'Neill. Teatro de La Abadía 2005-06.
Premio Notodo 2006 al Mejor Espectáculo de Artes Escénicas.
- 2005** **European House (pròleg d'un Hamlet sense paraules)**. Festival Temporada Alta.
Ricard 3r, de William Shakespeare. Festival de Teatro Clásico de Almagro i Teatre Lliure 2005-06.
- 2004** **Santa Joana dels Escorxadors**, de Bertold Brecht. Festival Grec 2004 i Teatre Lliure 2004-05
- 2003** **Glengarry Glen Ross**, de David Mamet. Teatre Lliure.
Cançons d'amor i droga (Pla es fa el Sales). Teatre Lliure.
Cancionero de palacio, XVII Festival Castell de Peralada. Direcció musical Carles Magraner.
- 2002** **Juli Cèsar** de W. Shakespeare. Teatre Lliure.
Ubú d'Alfred Jarry. Teatre de la Abadía de Madrid.
- 2001** **Woyzeck** de G. Büchner. Festival Grec i Teatre Romea.
Titus Andrònic de W. Shakespeare. Festival Grec 2000 i Temporada Teatre Lliure 2000-2001. Premi José Luis Alonso per a joves directors de l'ADE (Asociación de Directores de Escena) 2000 i Premi Butaca 2001 al millor director de teatre i al millor muntatge teatral. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
Suzuki I i II d'Aleksei Xipenko. Teatre Lliure.
Les variacions Goldberg de George Tabori. Teatre Nacional de Catalunya (Sala Tallers).
- 2000** **Un cop baix** de Richard Dresser. Sitges Teatre Internacional (STI) i Sala Beckett. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
- 1999** **La màquina d'aigua** de David Mamet. STI i Sala Beckett. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
- 1998** **Troianes** d'Eurípides. STI.
- 1997** **Kafka: El Procés** de Franz Kafka. STI i Teatre Adrià Gual.
- 1996** **Camí de Wolokolamsk (I)** de Heiner Müller a l'homenatge a Heiner Müller fet al Teatre Artenbrut.

pere arquillué

Debuta als escenaris professionals el 1990 amb *Tàlem*, de Sergi Belbel. Des de llavors ha participat en nombrosos muntatges del mateix Belbel (*Qui compra maduixes?*, *La filla del mar* – amb què obté el premi de l'Associació d'actors i Directors al Millor Actor Protagonista -, *Colometa la gitana*, *Morir* i *L'habitació del nen*). Ha treballat també amb Calixto Bieito (*El somni d'una nit d'estiu*), Domènec Reixach (*Lo desengany*), Rafel Duran (*El mercat de les delícies*), Lluís Homar (*Els bandits*), Penny Cherns (*Tant x tant Shakespeare*), Georges Lavaudant (*Els gegants de la muntanya*), Rosa M. Sardà (*El visitant*) i Xavier Albertí (*Orgia*). Destaca especialment la seva participació en diversos muntatges de J.M. Flotats (*Àngels a Amèrica* – amb què obté el premi de la Crítica de Barcelona 1997 a la Millor Interpretació - i *La Gavina*), Ariel García Valdés (*La corona d'espines* i *Galatea*) i Joan Ollé (*Así que pasen cinco años*, *De poble en poble* i *Fedra*). Des del 2003 ha treballat amb Àlex Rigola a *Juli César*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r*, *Arbusht* i fa una breu aparició a 2666 de Roberto Bolaño en una adaptació de Pablo Ley i Àlex Rigola (i dirigida per aquest últim) presentada al Festival Barcelona Grec 2007. Durant la temporada 2006-2007 va protagonitzar també *Otel·lo*, dir. Carlota Subirós. Ha protagonitzat també, *Conte d'Hivern* de William Shakespeare dirigit per Ferran Madico, obra estrenada al Festival Barcelona Grec 07.

En cinema, ha rodat una desena de pel·lícules amb directors com Ventura Pons, Carlos Saura, Cesc Gay, Fernando León de Aranoa o Manuel Martín Cuenca. En televisió ha participat en sèries (*Secrets de família*, *Estació d'enllaç*, *Jet Lag* i ha protagonitzat *Mar de Fons*) i també en telefilms (*L'estratègia del cucut*, *Mònica* o *El concursazo*), i actualment roda *Las mujeres del anarquista* amb guió de Ray Loriga i dirigida per Marie Noelle i Peter Sehr.

andreu benito

Actor de teatre, cinema i televisió. La seva carrera abraça més d'una vintena de produccions. Durant els últims anys ha treballat amb Joan Ollé (*Apocalipsi*, 1998; *L'oncle Vània*, 2004), Sergi Belbel (*El criptograma*, 1999), Manel Dueso (*La presa*, 2000), Mario Gas (*La Mare Coratge i els seus fills*, 2001), Antonio Simón (*Vindrà algú*, 2002), Lluís Pasqual (*Edipo XXI*, 2002), Magda Puyo (*Excès*, 2003), Georges Lavaudant (*Començaments sense fi*, 2003), Àlex Rigola (*Glengarry Glen Ross*, 2003), Ramon Simó (*Calígula*, 2004), Xicu Masó (*El fantàstic Francis Hardy*, 2005) i Rafel Duran (*Casa de nines*, 2004; *Panorama des del pont*, 2006). En cinema destaca la seva participació a *El Pont de Varsòvia* (dir. Pere Portabella, 1990). En televisió, ha

participat a les sèries *Quin curs el meu tercer!* (dir. Ignasi P. Ferrer, 1994) i *Valèria* (dir. Silvia Quer, 2000). La temporada 05-06 va estrenar *Els estiuejants*, de Maksim Gorki, dir. Carlota Subirós, a la Sala Fabià Puigserver. A més, durant la temporada 06-07 va formar part dels repartiments d'*Una còpia*, de Caryl Churchill, dir. Jordi Prat i Coll, i de *La cantant calba & la cantant calba al Mc Donald's*, d'Eugène Ionesco i Lluïsa Cunillé, dir. Joan Ollé. És, a més, un dels principals protagonistes de *2666* de Roberto Bolaño, novel·la adaptada per Pablo Ley i Àlex Rigola (que també l'ha dirigida) i que fou presentada al Festival Barcelona Grec 2007 a la Sala Fabià Puigserver.

jordi Bosch

Aquest actor mataroní ha estat molt lligat al Teatre Lliure de Gràcia. De fet és allí on ha format part de la companyia del teatre i ha participat en nombrosos espectacles. D'aquesta època podem destacar *L'Heroe de S. Rusiñol* (Dir. F. Puigserver, 1983), *Al vostre gust* de W. Shakespeare (Dir. Lluís Pasqual, *La Flauta màgica* de W.A. Mozart (Dir. F. Puigserver, 1984), *Un dels últims vespres de carnaval* de C. Goldoni (Dir. Lluís Pasqual, 1985), *Fulgor i mort de Joaquín Murrieta* de P. Neruda (Dir. F. Puigserver, 1986), *El 30 d'abril* de Pere Quart (Dir. Pere Planella, 1987), *El Muntaplats* de H. Pinter (Dir. Carme Portacelli, 1987), *Lorenzaccio Lorenzaccio* d'Alfred Muset (Dir. Lluís Pasqual, 1987), *La bona persona del Sezuan* de B. Brecht (Dir. F. Puigserver, 1988), *Titànic 92* de Guillem-jordi Graells (Dir. Pere Planella, 1988), *Les noces de Fígaro* de Beaumarchais (Dir. F. Puigserver, 1989), *Els gegants de la muntanya* de L. Pirandello (Dir. X. Masó, 1990), *Capvespre al jardí* de R. Gomis (Dir. Ll. Pasqual, 1990), *Història d'un soldat* d' Stravinsky (Dir. Ll. Homar, 1991), *Timón d'Atenes* de W. Shakespeare (Dir. Ariel G. Valdés, 1991), *El Parc* de B. Strauss (Dir. C. Portacelli, 1992), *Roberto Zucco* de Koltés (Dir. Ll. Pasqual, 1993), *El barret de cascavells* de L. Pirandello (Dir. Ll. Homar, 1994), *Arsènic i puntes de coixí* de Kesselring (Dir. Anna Lizarán, 1995), *Els bandits* de Schiller (Dir. Ll. Homar, 1995), *Lear o el somni d'una actriu* sobre textos de W. Shakespeare (Dir. Ariel G. Valdés, 1996), *El temps i l'habitació* de B. Strauss (Dir. Ll. Homar, 1996), *Zoowie* de S. Pomper Mayer (Dir. Ll. Homar, 1997), *Cantonada Brossa* de Joan Brossa (Dir. R. Sardà, J. Mestres, P. Montanyés i Ll. Pasqual, 1999), *L'Hort dels cirerers* de Anton P. Txèkhov (Dir. Ll. Pasqual, 2000). També va ser protagonista de *L'adeu de Lucrecia Borja* de F. Mira (Dir. Carles Santos, 2001), espectacle inaugural de la nova seu del Teatre Lliure a la muntanya de Montjuïc.

Però Jordi Bosch va alternar la seva activitat al Lliure amb la participació en espectacles del Centre Dramàtic de la Generalitat com ara *El tango de Don Juan* de J. Savary i Q. Monzó (Dir. J. Savary, 1986), *El viatge* de M. Vázquez Montalbán (Dir. Ariel G. Valdés, 1989), *Restauració* de E. Mendoza (Dir. Ariel G. Valdés, 1990), *El*

desengany de F. Fontanella (Dir. D. Reixach, 1992), *La guàrdia blanca* de Bulgàkov (Dir. P. Chomsky, 1993) i *Morir* de S. Belbel (Dir. S. Belbel, 1998).

A partir de l'any 2000 interpreta obres com *Novecento. El pianista del Oceà* d'Alessandro Baricco (Dir. Fernando Bernués, 2001) al Poliorama, *Dissabte, Diumenge i Dilluns* d'Eduardo de Filippo (Dir. S. Belbel, 2002) a la Sala Gran del TNC, *Greus Qüestions* d'Eduardo Mendoza (Dir. R. Novell, 2004) a la Sala Muntaner, *Fuenteovejuna* de Lope de Vega (Dir. R. Simó, 2005) a la Sala Gran del TNC, *Fi de partida* de S. Beckett (Dir. R. Novell, 2005), al Teatre Grec, *Adreça desconeguda* de K. Kressmann Taylor (Dir. F. Bernués, 2006) al Teatre Bartrina i al Teatre Borràs.

La dilatada carrera de Jordi Bosch també comprèn la seva participació en moltes sèries de televisió i pel·lícules. Gran part de la seva carrera televisiva s'ha desenvolupat a TV3 amb sèries com *Crònica negra*, *Qui?*, *L'avi Bernat*, *Quico el progre*, *Agència de viatges*, *La Llol*, *Estació d'enllaç*, *Pedralbes Centre*, *Nissaga de poder*, *La memòria dels Cargol*, *Nissaga*, *l'herència*, *Crim*s, *Jet Lag*, *Majoria absoluta* i *La Via Augusta*. També ha participat en TV movies com ara *Junts* (Dir. M. Ros) o *Majoria Absoluta* (Dir. Joaquim Oristrell), en sèries per a TVE com ara *Abuela de verano*, *Con dos tacones* o per Antena 3TV com *El comisario*.

En cinema ha treballat amb directors com ara Agustí Villaronga (*El niño de la luna*), Francesc Bellmunt (*Monturiol*), Ventura Pons (*El perquè de tot plegat*), Manuel Gómez Pereira (*Boca a boca*), David Trueba (*La buena vida*), Joaquim Oristrell (*De qué se ríen las mujeres* o *Va a ser que nadie es perfecto*), Montxo Armendáriz (*Silencio roto*), Gerardo Vera (*Deseo*) o José Luis Cuerda (*La educación de las hadas*). Actualment ha finalitzat el rodatge de la tv movie *Després de la pluja* dirigida per Agustí Villaronga i *Barcelona, un mapa d'ombres* dirigida per Ventura Pons.

A Jordi Bosch, a més, l'han distingit amb premis com el de la Crítica Teatral de Barcelona per *Restauració* (temporada 90-91), el de l' Associació d'Actors i directors professionals de Catalunya al millor paper de repartiment per *Restauració* (90-91), Premi Nacional de Teatre per *El barret de cascavells* (93-94), Premi de la crítica teatral de Barcelona temporada 93-94 per l'obra *El barret de cascavells* i com a millor actor de cinema de la mateixa temporada per la pel·lícula *El perquè de tot plegat* i, alhora, aquesta pel·lícula li va reportar el Premi Butaca 1995 com a millor actor de cinema. També va ser honorat amb el Premi de la Crítica teatral de Barcelona per la seva interpretació a *Cantonada Brossa* (98-99) i el Premi Butaca 2003 com a millor actor protagonista de teatre per l'obra *Dissabte, Diumenge i Dilluns*.

francesc orella

Amb més de 25 anys de professió a l'esquena, alguns els últims treballs teatrals d'aquest polifacètic actor són: *Un enemigo del pueblo* d'Henrik Ibsen al Centro Dramático Nacional (Dir. Gerardo Vera, 2007), *Hamlet/La Tempestad* (Dir. Lluís Pasqual), en un programa doble pel Festival Barcelona Grec 06 o *Ròmul el gran* al TNC (Dir. Carles Alfaro, 2005). Orella ha protagonitzat també, *El rey se muere* de Ionesco amb direcció de José Luis Gómez representat al Teatro de la Abadía de Madrid (2004), *La caiguda* d'Albert Camus dirigit per Carles Alfaro i representat al TNC i al MOMA de València (2002/03).

A l'històric Lliure de Gràcia hi feu *Tot esperant Godot* de Samuel Beckett amb la direcció de Lluís Pasqual (1999) amb el que també treballa en *Roberto Zucco* de Bernard Marie Koltés (el 1993). Participà a *Morir* amb direcció de Sergi Belbel (1998) al Centre Dramàtic de la Generalitat. Al Teatre Nacional de Catalunya protagonitzà l'*Auca del Sr. Esteve* de Santiago Rusiñol amb l'Adolfo Marsillach com a director (1997/98) o *Àngels a Amèrica* de T. Kushner amb direcció de Josep Mª Flotats (1996/97). Amb la companyia de Flotats també va interpretar *Una visita inoportuna* de Copi amb direcció de Jorge Lavelli (1989/90), *Edip, tirà* de Sófocles adaptat per Heiner Müller i dirigit per Matthias Langhoff (1991/92) o *Autèntic oest* de Sam Shepard (Dir. Josep Mª Minguell, 1990/91). Amb direcció de Mario Gas interpretà *El zoo de cristal* de Tennessee Williams el 94 i *La ronda* de A. Schnitzler el 86. També va ser un dels intèrprets de la mítica *Antaviana* de Pere Calders dirigida per Joan Ll. Bozzo (Cía. Dagoll Dagom, 1985).

Ha rebut nombrosos premis com ara el Premi MAX al Millor Actor Protagonista per *La Caiguda* (2003), Premi Butaca al Millor actor protagonista (2002/03) i Crítica teatral de València (2002) pel mateix espectacle. Premi al Millor actor protagonista de teatre per *Galatea* per l' Associació d'Actors i Directors de Catalunya (1998/99). Premi de la Crítica teatral de Barcelona al Millor actor protagonista de teatre per *Galatea* (1998/99). Premi de la Crítica teatral de Barcelona al Millor actor protagonista de teatre per *Àngels a Amèrica* (1996/97). Crítica teatral de Barcelona. Millor actor secundari de teatre per *Roberto Zucco* (1992/93).

També ha participat en nombroses sèries de televisió i llargmetratges, entre altres: *La silla* Dir. Julio Wallowits, *Remake* Dir. Roger Gual, *Alatriste* Dir. Agustín Díaz Yanes, *El año del diluvio* Dir. Jaime Chávarri, *La suerte dormida* Dir. Angeles González Sinde, *Utopía* Dir. María Ripoll, *Clara y Elena* Dir. Manuel Iborra, *Yoyes* Dir. Helena Taberna, *Morir (o no)* Dir. Ventura Pons, *La ciudad de los prodigios* Dir. Mario Camus, *El viaje de Arian* Dir. Eduard Bosch, *El pianista* Dir. Mario Gas, *El porqué de las cosas* Dir. Ventura Pons, *Tierra y Libertad* Dir. Ken Loach i *Smoking Room*, òpera prima dels directors Roger Gual i Julio Wallowits, que li va valdre el Premi a la Millor Interpretació Masculina del Festival de Cine Español de Málaga. Actualment acaba de finalitzar el rodatge de *Escalofrío*, un thriller d'Isidro Ortiz.

Josep Mª Pou

Es va traslladar a Madrid per formar-se a la Real Escuela de Arte Dramático amb mestres com Manuel Dicenta, Mercedes Prendes, Francisco García Pavón, Herman Bonnin i Ricardo Domenech, i al 1968 va col·laborar amb Adolfo Marsillach a l'obra *Marat-Sade* (Teatro Español de Madrid i Poliorama de Barcelona el 1968).

Dos anys després va debutar professionalment amb *Romance de Lobos* (1970) de Valle Inclán, formant part de la companyia titular del Teatro María Guerrero i sota la direcció de José Luis Alonso qui també el va dirigir a *El círculo de tiza caucasi* de Bertold Brecht (1971), *Antígona* de Sófocles (1971), *Misericordia* de Pérez Galdós (1972), *Los caciques* de Carlos Arniches (1972) o *Las tres hermanas* de Anton Txèkhov (1973).

Després del seu pas per la companyia del María Guerrero, engega una dilatada carrera als escenaris madrilenys amb obres com *La ciudad en la que reina un niño* de Henry Montherlant dirigit per José Luis Alonso (1973), *Canta, gallo acorralado* de Sean O'Casey (Dir. Adolfo Marsillach, 1973), *Galileo Galilei* de Bertold Brecht (Dir. José Osuna, 1976), *La carroza de plomo candente* de Francisco Nieva (Dir. José Luis Alonso, 1976), *Las galas del difunto y la Hija del capitán* de Valle Inclán (Dir. Manuel Collado, 1978), *Las bacantes* de Eurípides (Dir. José Mª Morera, 1978), *El galán fantasma* de Calderón de la Barca (Dir. José Luis Alonso, 1981), *Coronado y el toro* de Francisco Nieva (Dir. Francisco Nieva, 1982), *El sombrero de copa* de Vital Aza (Dir. José Mª Morera, 1983), *Casa de Muñecas* de Henrik Ibsen (Dir. José Mª Morera, 1983), *El Barón* de Moratín (Dir. José Mª Morera, 1983), *Las mujeres sabias* de Molière (Dir. Miguel Narros, 1984), *El dúo de la africana* de Echegaray y Fernández Caballero (Dir. José Luis Alonso, 1984), *Al derecho y al revés* de Michael Fryan (Dir. Alexander Herold, 1984), *Anselmo B* de Francisco Melgares (Dir. Adolfo Marsillach, 1985), *La locandiera* de Goldoni (Dir. Juan Antonio Hormigón, 1985).

Josep Mª Pou va començar a representar obres en la seva llengua materna el 1987 quan va estrenar al Teatre Romea *És així, si així us ho sembla* de Luigi Pirandello i dirigit per l'Herman Bonnin. Des d'aleshores ha representat obres tan en català com en castellà.

En aquest període hi trobem *Lorenzaccio* de Alfredo Musset (Dir. Josep Mª Flotats, 1988), *Amado monstruo* de Javier Tomeo (Dir. Jacques Nichet, 1989), *Desig* de Josep Mª Benet i Jornet (Dir. Sergi Belbel, 1991), *El Gallitigre* de Javier Tomeo, *La verdad sospechosa* de Ruiz de Alarcón (Dir. Pilar Miró, 1991), *El cazador de leones* de Javier Tomeo (Dir. Jean Jacques Preau, 1993), *Golfos de Roma* de Stephen Sondheim (Dir. Mario Gas, 1993), *Espectros* de Henrik Ibsen (Dir. John Strasberg, 1993), *La corona d'espines* de Josep Mª de Segarra (Dir. Ariel García Valdés, 1994), *Àngels a Amèrica* de Tony Kushner (Dir. Josep Mª Flotats), *La Gavina* d'Anton Txèkhov (Dir. Josep Mª Flotats, 1997), *Arte* de Yasmina Reza (Dir. Josep Mª Flotats, 1998), *Celobert* de David Hare (Dir. Ferran Madico, 2003), *Bartleby l'escrivent* de Melville (Dir. Josep Mª Pou,

2004), *El rei Lear* de William Shakespeare (dir. Calixto Bieito, 2004), *La Cabra o qui és Sylvia?* d'Edward Albee (Dir. Josep Mª Pou, 2005).

Actualment és el director artístic del Teatre Goya de Barcelona en fase de reconstrucció.

Però, tot i que el teatre és la seva gran passió, ha participat en nombroses pel·lícules i sèries de televisió.

Ha participat en multitud de pel·lícules com ara *Una mujer prohibida* (Dir. Luis Rojas Marcos, 1973), *La madrastra* (Roberto Gavaldon, 1974), *La espada negra* (Dir. Francisco Rovira Beleta, 1975), *El segundo poder* (Dir. José Mª Forqué, 1976), *Reina Zanahoria* (Dir. Gonzalo Suárez, 1977), *Adolescencia* (Dir. Germán Lorente, 1981), *La noche más hermosa* (Dir. Manuel Gutiérrez Aragón, 1984), *El caballero del dragón* (Fernando Colomo, 1985), *Hay que deshacer la casa* (Dir. José Luis García Sánchez, 1986), *Madrid* (Dir. Basilio Martín Patiño, 1986), *El complot dels anells* (Dir. Francesc Bellmunt, 1987), *Remando al viento* (Gonzalo Suárez, 1987), *Berlín Blues* (Ricardo Franco, 1987), *Port de Varsovia* (Dir. Pere Portabella, 1989), *La banyera* (Dir. Jesús Garay), *Los papeles de Aspern* (Dir. Jordi Cadena, 1991), *El pájaro de la felicidad* (Dir. Pilar Miró, 1993), *Historias del Kronen* (Dir. Montxo Armendáriz, 1994), *Hermana, ¿pero que has hecho?* (Dir. Pedro Masó, 1994), *Gran Slalom* (Dir. Jaime Chávarri, 1995), *Tot Verí* (Xavier Ribera, 1995), *El efecto mariposa* (Fernando Colomo, 1995), *La duquesa Roja* (Dir. Francisco Betriu, 1995), *El crimen del cine oriente* (Dir. Pedro Costa, 1996), *Los años Bárbaros* (Dir. Fernando Colomo, 1997), *Subjudice* (Dir. Josep Mª Forn, 1997), *La hora de los valientes* (Dir. Antonio Mercero, 1998), *Amic/Amat* (Dir. Ventura Pons, 1998), *Pepe Guindo* (Manuel Iborra, 1998), *Goya en Burdeos* (Carlos Saura, 1998), *Mar Adentro* (Dir. Alejandro Amenábar, 2004), *Tiovivo c. 1950* (Dir. José Luis Garci, 2004), *Sévigne* (Dir. Marta Batllebó-Coll, 2005), *Bajo aguas tranquilas* (Dir. Brian Yuzna), *Las manos* (Dir. Alejandro Doria, 2006), *Dos (laberinto de espejos)* (Dir. Guillermo Fernández Groisard, 2007), *Miguel y William* (Inés Paris, 2007). Actualment acaba de rodar, *Barcelona, un mapa d'ombres* (Dir. Ventura Pons, 2007-2008) que està en fase de postproducció.

En televisió podem destacar les sèries *Vida privada* a TVE i dirigida per Francisco Betriu, *Historias del otro lado (I i II)* dirigides per José Luís Garci a TVE, la mítica *Estació d'enllaç* a TV3 (quatre temporades consecutives, el 1994, 95, 96 i 97) o *Polícías, en el corazón de la calle* (3 temporades a Antena 3TV, al 200, 01 i 02). També ha participat en telefilms com ara *Carles, Príncep de Viana* a TV3 (2001). Actualment està rodant la sèrie *Quart* a partir d'una novel·la d'Arturo Pérez Reverte.

D'entre els molts premis que Josep Mª Pou ha anat acumulant al llarg de la seva carrera, en destaquem els següents: Premio Villa de Madrid al millor actor de teatre el 1985 pel conjunt de les seves interpretacions a *Las mujeres sabias*, *El Dúo de la africana* i *Al derecho y al revés*; Premi Sant Jordi de cinematografia al millor actor en pel·lícula espanyola pel *Complot dels anells* (1988); Premi de la crítica teatral de Barcelona al millor actor per *Amado Monstruo* (1990); Premi de la crítica teatral de Barcelona com a millor actor per *Desig* i *Gallitigre* (1991), Premi de la crítica teatral de

Barcelona al millor actor per *La corona d'espines* (1995), Premi de l'Associació d'actors i directors de Catalunya al millor actor de televisió per *Estació d'enllaç* (1995), Premi de la Crítica teatral de Barcelona al millor actor per *Àngels a Amèrica* (1997), Premi Butaca de Catalunya al millor actor protagonista de cine per *Amic/Amat* (1999), Premi al millor actor del Festival de Cinema de Burdeus per *Amic/Amat* (2000). Premi de teatre "El espectador" al millor actor per *Arte* (2000), Premi del Col·legi de Detectius de Catalunya com a millor actor de l'actualitat per *Polícias* (2001), Premi "Assaig General" al millor actor de teatre per *Arte* (2001), Premi "Grande Canale" al millor actor al Festival Internacional de Televisió de Venècia per *Carles, Príncep de Viana* (2002), Premi Micròfon de plata de l'Associació Professional Espanyola d'Informadors de Premsa, Ràdio i Televisió per *Polícias* (2002).

david selvas

Actor de teatre, cinema i televisió, llicenciat en Ciències de la Comunicació per la Universitat Autònoma i diplomad per l'Institut del Teatre de Barcelona. El 2005 es va iniciar com a director amb *El virus*, de Richard Strand i *Who is p?*, un Assaig Obert sobre Pier Paolo Paolini que es va presentar a l'Espai Lliure el 2006. Al 2006 estrena també *True West*, de Sam Shepard, al festival Temporada Alta i l'espectacle es va presentar durant la temporada 06-07 al Versus Teatre de Barcelona. D'entre els seus darrers espectacles destaquen *Ventall de Lady Windermere* d'Oscar Wilde dirigida per Josep Mª Mestres al TNC el 2007 i *En cualquier otra parte* d'Álex Mañas a la Biblioteca Nacional de Catalunya formant part de la programació del Festival Barcelona Grec 2007. També ha protagonitzat *Els estiuejants*, de Maksim Gorki, dir. Carlota Subirós, a la Sala Fabià Puigserver (2006), *Salamandra*, dir. Toni Casares (2005); *La Celestina* (2004) i *El polígrafo* (2000), dir. Robert Lepage; *Coriolà* dir. Georges Lavaudant (2002); *Juli Cesar*, dir. Àlex Rigola (2001); *Mesura per mesura*, dir. Calixto Bieito (1999). *Restes humanes sense identificar*, dir. Manuel Dueso (2001); . En cinema ha treballat amb Ventura Pons (*Carícies* i *Amic/Amat*), Marc Recha (*Pau i el seu germà*), Juan Luís Iborra (*Valentín*), Felipe Vega (*Nubes de verano*), i Azucena Rodríguez (*El atlas de geografía humana*). També ha participat en diverses sèries de televisió des del 1994 per TVC, com ara *Nissaga de poder*, *Crims*, *Laberint d'ombres*, *El príncep de Viana*, *Mujeres de Moda*, *Àngels i Sants* o *Mar de fons*. També ha protagonitzat algunes tv movies com ara *Marcats a Foc* o *The lost*.